

Békesség

A Nagylétai Református Egyházközség Időszaki Hírlevele
XI. évfolyam

2018. Karácsony

*Áldott, békés Karácsonyt és örömteli új esztendőt kívánunk
minden kedves Olvasónknak!*

Karácsonyi üzenet

Miért lett Isten emberré? Karácsony lényegét, annak titkát, az egész keresztyén örömezetet summásan egy igeverssel ki lehet fejezni, miszerint: *„úgy szeretete Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy ha valaki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”* (Jn 3. 16). Az ember számára szinte felfoghatatlan, hogy miért adta Isten az Ő Fiát, vagy inkább, hogy miért lett Isten emberré. Kérdezték ezt az elmúlt évszázadokban komoly gondolkodók, hogy miért lett Isten emberré. Miért alázta meg magát ennyire a mindenség Úra? Miért jött a világ teremtője, mindeneknek gondviselője ebbe a mi nyomorúságokkal teli világunkba? Miért éppen úgy, egy istálló sötétjében, a jászol mélyében? Miért éppen Betlehemben? Miért lett Isten emberré, miért öltötte magára a mi emberi testünket, annak minden nyűgével, problémájával, gondjaival és örömeivel?

Felfoghatatlan a számunkra, hiszen mi emberek nagyon is tudjuk, hogy mivel jár ez a földi élet, s elgondolhatjuk, hogy az első

karácsony korában mivel járhatott, és mennyivel több kényelmetlenségben, gondban, teherben, fájdalomban volt része az embernek. És az Isten mégis emberré lett. S bár a felvetett kérdés feloldására számtalan választ lehetne adni, sok-sok bölcselkedőt lehetne idézni, de egyetlen, mindent összefogó, és mindent kifejező válasz az, ami a jánoszi igében is benne van: mert úgy szeretete Isten a világot. Irántunk érzett szeretete miatt lett Isten emberré. Ezért van karácsony, s a karácsony mindig erről tanúskodik, hogy a mindenség Ura, a királyok Királya szereti az embert minden bűne, minden vétke, gyarló természete ellenére is. Szeret mindenkit kivétel nélkül, szereti az aggot és az újszülöttet, szereti az erőset és szereti a gyengét, szereti a férfit és szereti a nőt, szeret mindnyájunkat és ezért lett Ő emberré. Nem a tündöklő csillagért, az angyalok karáért, a mennyei híradásért, de még csak nem is a karácsonyfáért, a gyermeki szavalatért, az ünnepi vacsoráért, s nem ezekért van karácsony, hanem mert az Isten szeret bennünket és ebből a szeretetéből fakadóan adta értünk egyszülött Fiát az Úr Jézus Krisztust.

Örvendetes ez a tény, örvendetes, hogy az Isten érettünk is emberré lett. Azonban az ige nem csak azt mondja el, hogy úgy szeretete Isten ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta. Ha csak ennyi lenne és az igevers nem folytatódna tovább, akkor mit se számítana, hogy egyszer valamikor, réges-régen valaki Betlehemben megszületett. Mit se számítana mégha istállóban, csodás égi jelek kíséretében született is meg. Lehet, hogy tényként elfogadnánk, vagy egy szép történetként elolvassuk, de az életünkön mit sem változtatna. De az igenek van folytatása is, miszerint: hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. És ezen van a hangsúly. Aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Addig, amíg valaki csak az ige első felét fogadja el, vagyis azt, hogy Isten elküldte a Fiát és az Úr Jézus emberré lett, ahogyan mondani szoktuk, a kis Jézuska megszületett, addig nem történik semmi. Vagyis addig megünnepelhetjük a karácsonyt, de nem érünk vele semmit. Addig minden évben feldíszíthetjük a karácsonyfát, ajándékokat osztogathatunk és ünnepi vacsorát készíthetünk, azonban az ünnep elmúltával nem történik életünkben semmi, és nem lesz a mi életünkben értelme annak, hogy Isten fia emberré lett, hogy azon az első karácsonyon megszületett. A lényeg az igevers második felében van, vagyis azon, hogy ezt a karácsonyi gyermeket fogadjuk el, higgyünk benne, lássuk meg benne Megváltónkat, Istenünkkel való kibékítőnk. Az ige azt mondja, hogy aki hisz őbenne, vagyis, aki hisz a megszületett Jézus Krisztusban, aki elfogadja, befogadja Őt az nem fog elveszni, azt a halál sem tudja legyőzni, annak örök élete lesz. Ezt maga az Isten kínálja nekünk. Ezért lett az Isten emberré, ezért lett és ezért van ez évben is karácsony, hogy lássuk meg mennyire szeretett minket az Isten, lássuk meg Jézus Krisztusban megváltónkat, higgyünk Őbenne és akkor örök életünk lesz.

Csodálatos a karácsonyi történet, Krisztus megszületése, a pásztorok és bölcsök kisdud előtti hódolata, s valószínűleg csodálatos lesz a mi karácsonyunk is, a templom csendje, csodálatosak lesznek a felcsendülő karácsonyi dicséretetek, az otthoni feldíszített karácsonyfák, s csodálatos lesz az ünnepi hangulatba öltözött világ. Azonban az igazi karácsonyi csoda átéléséhez az kell, hogy mindezeket túllátva higgyünk abban, aki szeretett és aki ma is szeret bennünket, aki gyermekké lett érettünk, higgyünk és életünk urának fogadjuk el a megszületett Isten Fiát, az Úr Jézus Krisztust. Ne csupán karácsony három napjára, de fogadjuk el mindenkorra. Fogadjuk el azt, aki úgy szeretete ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ezt kínálta az Úr az első karácsonykor a pásztoroknak és bölcséknek, ez elfogadás és befogadás lehetőségét kínálta tanítványainak, ezt kínálta azóta millió és millió embernek megannyi karácsonyon és még több hétköznapon, és ezt kínálja ma nekünk is, adja szeretetét, egyszülött Fiát, a megmaradást, adja az örök életet. Így ünnepeljünk hát örömmel ezen a karácsonyon!

Hadházi Tamás

*Túrmezei Erzsébet:
Ádventi emlék*

Ha már lehullt a hó
s fekete földünket befödte,
hogy' szállott gyermekálmok röpte
a fényes ég felé,
az égi trón elé...

De Téged nem talált meg.
Az égi gyermeket kereste,
akiről, ha leszáll az este,
csodálatos mesék borulnak,
vágytól égő gyermekszívekre.

Az égi gyermeket kereste
és nem talált rád, nem ismert meg...
Hiszen Te nem vagy többé gyermek.
Szétfoszlottak a régi álmok,
meghaltak a mesék.

A karácsonyfa lángjait
oltogatták hideg szelek...
Még mindig nem ismertelek.
Sok évbe telt, s ha Te nem jössz elé,
Megváltóm, Uram, Messiásom,
ma sem ismerlek én.

Hála neked, hogy megkerestél.
Ó, most már van karácsonyom,
s ádventi nagy csodavárásom.
Megcsaltak mind a régi álmok,
de benned nincs csalatkozásom.
Benned mindenem megtalálom.
A valóság szebb, mint az álom.

"Szavaid kincsek.
Önzetlenül szórd,
mint szikráit a csillagszóró,
karácsonykor."

Mácz István

*Füle Lajos:
Karácsonyi könyörgés*

Mint Betlehem, zsúfolt a város,
megszállta tenger idegen.
Uram, szállásra hol találsz most,
nem maradsz-e a hidegen?

Szívem istállójába, amely
szállást csak barmoknak adott,
térjél be hát! Számodra van hely:
találsz egy csendes jászlat ott.

Csilló arannyal, drágakövel
nincs ékesítve ez a ház.
Mégis, ne rettenj vissza tőle,
ha szénát, pozdorját találsz.

Ha nem lehet méltó Tehozzád,
Kinek egek örvendenek!
Lásd, ez vagyok, így térj be hozzám,
hozd el szívembe fényedet!

*Karácsonyi
Kérések*

"A pásztoroknak lábát add nekem,
Hogy hozzád siethessek sebesen!
És a napkeleti bölcsek kezét,
Hogy szívem, kincsem letegyem eléd!
Angyalok hangját, hogy mindenkinek
Örömhírt és békességet vigyek!
S Iffária ígét megörzö szívéit.
Hadd legyek, Jézus, örökre tiéd!"

Túrmezei Erzsébet

Áldott Karácsonyi Ünnepeket!

Visszatekintés...

Kedves Testvérek, szeretettel köszöntelek Benneteket Advent napjaiban, Jézus születésének, a Szent Karácsony ünnepére készülve!

Karácsony nemcsak a szeretet ünnepét jelzi, hanem azt is, hogy újra magunk mögött hagytunk egy évet. Ha visszatekintünk egyházközségünk elmúlt esztendejére, azt gondolhatjuk, talán semmi különös dolog nem történt, de mégis, események sokasága jelzi, hogy gyülekezeti életünk mozgalmas és hatékony volt. A hitéletnél maradván érdemes megfigyelni a gyerekek jelenlétét a gyülekezeten belül, hogy milyen nagy számban vannak jelen, s milyen sok programon találkozhatunk velük. Öröm látni őket egy-egy bemutató előadáson, egy-egy ünnepségen! Az előadásról jut

eszembe az énekarunk sok szép, élményszámba menő fellépése, mely egész közösségünk örömét szolgálja. Köszönet az áldozatos munkájukért!

Van egy nagy létszámmal működő idősek klubja, mely csoport együttléte, fiatalos lendülettel zajló programjaik igazi közösséggé kovácsolják gyülekezetünket. Ide tartoznak még a nagyszerűen előkészített kirándulások, ahol a tanulságos látványok mellett áhítatokon igehallgatással és közös énekléssel adunk hálát Istenünknek.

Ezeknek a tevékenységeknek a szervezéséhez nem kis fáradság és idő szükséges, amit nem sajnált a cél érdekében a lelkes házaspár és közvetlen segítői. Örülünk neki, hogy munkájukkal számunkra maradandót alkotva tovább vezettek minket a hit útján! Köszönjük ezt Nekik!

A hitélet mellett egyházközségünk feladatai közé tartozik a Szociális Szolgáltató Központban a gondozottak ápolása és segítése is, melyet nagy odaadással és szakértelemmel végeznek az intézmény dolgozói. Isten áldása legyen munkájuk jutalma!

Összegezve tehát, ha különös események nem is voltak életünkben, de feladatok, tevékenységek bőven akadtak, melyet hűséggel és szeretettel hajtottunk végre. A presbiteri testület tagjai is szorgalmasan végezték a rájuk bízott feladatokat, a folyamatos és zavartalan működés érdekében.

Egy nemrég hallott idézettel szeretném zárni gondolataimat, üzenetként küldve egyházközségünk minden tagjának:

„Ahol gyűlölet van, oda
szeretet kerüljön,
Ahol sérelem van, oda
megbocsájtás,
Ahol széthúzás, oda
egyetértés.
Ahol tévedés, oda
igazságot,

Ahol kétség, oda
hitet,
Ahol kétségbeesés, oda
reményt,
Ahol sötétség, oda
világosságot,
Ahol szomorúság, oda
örömet kívánok!”

A presbitérium nevében is kívánok áldott, meghitt karácsonyt és békés, boldog új esztendőt!

Papp Sándor, főgondnok

Intézményünk életéből

A Szolgáltató Központ 2018-es éve és eseményei

2018-as év is eseményekben és élményekben dús év volt a Központ számára, az alábbiakban szeretnék erről beszámolni, a teljesség igénye nélkül:

Az Otthonban történt:

- Anyák napján a Református Hittanos gyerekek adtak műsort
- Október 4-én lakóinkat és nyugdíjasainkat köszöntöttük **idősek napja** alkalmából. Dajka Máté varázsolta el lakóinkat és vendégeinket mesemondásával.
- Fellépőnk volt Ágoston Anita és Kabai Alex akik a klubosokat és a lakóinkat is szórakoztatták élőzenei műsorukkal
- A december sem múlhat el esemény nélkül, december 20-án a Református Énekkart várjuk szeretettel

- **Rendszeres programjaink:**
- minden hétfőn és pénteken Tiszteletes asszony, kedden és csütörtökön Albert Zoltánné Fruzsina tart foglalkoztatást a lakóinknak
- Istentisztelet pedig minden szerdán 9.00-tól van az intézményben

A Klubosok élete:

- Ismétlődő klubos programok: Február 9-én **Farsangoltunk** és az **Idősek napját** is megtartottuk november 15-én élőzenei kísérettel
- Egy alkalommal voltunk az Operett színházban, április 7-én a **Luxemburg Grófját** és a **Mátra múzeumot** néztük meg, október 17-én kirándulást szerveztünk Budapestre, mely során megnéztük a **Mátyás templomot, a Seuso-kincseket** és hajóráztunk a Dunán.
- Június 22-től 4 napot Berekfürdön töltöttek klubosaink
- Rendszeres programok: Kedden és Pénteken délelőtt klubfoglalkozás van, pénteki alkalmakon gyógytornára is van lehetőség a foglalkozás után, melyre nagy szeretettel várunk minden kedves klubtagot!

Házi segítségnyújtás:

A szolgáltatás két elemből áll:

A **szociális segítség** főleg a bevásárlás és a közvetlen környezet rendben tartásáról szól, míg a **személyi gondozás** a fenti dolgokon kívül, a komolyabb gondozási és ápolási elemeket is magába foglalja. Gondozóink jól képzett szakemberek, akiknek a munkáját és segítségét jó szívvel ajánlom az egyházközösség tagjai számára!

Támogató szolgálat:

Szállítási és gondozási feladatokat végzünk továbbra is, azok számára, akik valamilyen fogyatékosági ellátásban (vakok személyi járadéka, FOT, emelt összegű családi pótlék) részesülnek. A gondozási feladatok között van a felügyelet biztosítása mellett a háztartási feladatokban való segítségnyújtás is térítésmentesen.

Továbbra is hívható ezen a telefonszámon: **06-30/834-0500**

Jelzőrendszeres házi segítségnyújtás:

100 készülék áll rendelkezésünkre, melyeket ki is adtunk a település lakosainak, az elmúlt egy évben eddig 47 riasztásra kellett kimenni a dolgozóknak, közülük volt életmentő intézkedés is. Bízunk benne, hogy a szolgáltatás biztonságot és nyugalmat ad az igénybevevők számára!

Dolgozók élete:

- A Magyar Református Szeretetszolgálatnak köszönhetően **5-6 főt** alkalmazhattunk ebben az évben is a **közfoglalkoztatás** keretében
- június 1-én a Dorkas Campingben dolgozói találkozón voltunk a többi református intézmény dolgozóival
- Augusztus 4-én a **dolgozói kiránduláson** a Mátra múzeumot látogattuk meg, illetve a Kékes tetőre és a Siklósi várba is felmentünk
- november 21-én csapatépítő bowling-ozáson voltunk
- december 9-én **nyugdíjba ment Adomán Lászlóné** konyhai dolgozónk. Nagyon hosszú, boldog és egészségben eltöltött nyugdíjas éveket kívánunk neki!
- December 14-én **dolgozói karácsonyi ünnepséget** tartunk

Fejlesztések:

Ebben az évben is igyekeztünk néhány szobát és irodát rendbe tenni, felújítani, egy fürdőszoba teljes felújítása is megtörtént. Néhány ablakot sikerült kicserélnünk, a konyhára két főzőüst vásárlása van folyamatban, ami a 2019-es évben már rendelkezésünkre fog állni, az intézményi világítótestek takarékosabbra cserélése is megtörtént.

Az intézmény ellátottai és dolgozói nevében **Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánok** az egyházközség minden kedves tagjának!

Katonáné Becsi Beáta
intézményvezető

Amikor a lélek ünneplőbe öltözik!

Ismét ezt a címet választottam a Karácsonyi gondolataim elé. Mint látjuk, lassan ismét eltelik egy év és az új főtéri adventi koszorún a harmadik gyertya kapcsolódik fel, jelezve az adventi felkészülés lelkesedését a gondolatainkban és a szívünkben. Figyelmeztetve a megállás és a visszatekintés hajlandóságára és fontosságára, a 2018-as év múltó történései okán.

Az Advent időszaka most is, mint mindig magától kínálja, hogy a felkészülés jegyében évszázó önvizsgálatot tartsunk, aminek a felelőssége a lélekből kell, jöjjön. Az évközi rohanásban akaratlanul is elkövetett csonkaságainkat, türelmetlenségeinket bántó szavainkat – abban a pillanatban, amikor történik - nem vesszük észre. Talán most ezt a Karácsony szelíd szeretete orvosolhatja valamelyest. Az a valódi szeretet, amely nem a hibát keresi egymásban, hanem a szelidséget, ami nem civódásra, hanem együttműködésre ösztökél. Mindez nem gyöngeséget jelent, hanem erőt. Azt az erőt, mely a próbatételekben segít a rossz gondolatainkat elűzni és a jókat elhozni. A munkás hétköznapi próbatételei az évközi szomorú események a megélt anyagi emberi és lelki veszteségeink sokszor felemésztik ezt az erőt. Így türelmetlenek és borúlátók, gondterheltek leszünk.

Pedig van példa előttünk a mindig pozitív életszemléletre. Talán írtam is már egy ausztrál fiatalemberről, aki karok és lábak nélkül született. Nick Vujcic, aki a világ minden táján sportszarnokokat tölt meg, hirdetve a jó gondolatok fontosságát. Előadásainak sokat mondó címe: „Se kéz, se láb, se aggodalmak!”

Nézzünk hát magunkba 2018 adventjén ezzel a szemlélettel. Csak azon egyszerű okból, hogy így fordulhassunk szeretteink és embertársaink felé Karácsony ünnepén és így kezdődhessen az Új Évünk is. Remélve és bízva abban, hogy a lelkünk ezzel ölt ünneplőt!

Ehhez fogadjanak el egy jókívánságot a költő soraival:

*Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely próba közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort,
s mély alázattal porig hajolt
Örömet mely nap sugaraként
tud felhők között is szórni fényt,
bátorságot, mely meg nem remeg,
s kész odaadni kincset, életet,
szívet mely a vétőt szereti
gyengeségét, vétkét elfedi
és hitet mely mint a sasmadár,
fölfelé tart és az égbe száll,
melynek nincs nehéz, nincs „nem lehet” ...
Ezt kívánom! S kell-e több neked?*

Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet Kívánok!

Menyhárt Károly polgármester, presbiter

Az Úr 2018. esztendeje

A 2018-as esztendő több szempontból fontos év gyülekezetünk számára. Fontos a mi számunkra is, hiszen 10 éve szolgálunk a gyülekezetben feleségemmel együtt. 10 év alatt nagyon sok minden történt a gyülekezetünkben: új presbitérium állt fel, óriási felújítási és építkezési munkálataink voltak (templom, parókia, Idősek Otthona, parókia bővítés), átvettük a Szociális Szolgáltató Központot, hogy csak a legfontosabbakat említsem. Az énekkar számára is jelentős ez az esztendő, hiszen 10 éves lett gyülekezetünk énekkara. Az alábbi gondolatok az énekkar adventi zenés áhítatán hangzottak el.

„Minden ember örvendjen, eljött az ünnep!”

Nagy szeretettel és őszinte tisztelettel köszöntöm minden kedves vendégünket Énekkarunk nevében. Ahogy az egyik énekünk mondja:

„Egy esztendő eltelt, itt vagyunk megint, Isten kegyelméből éneklünk Neki! És te is eljöttél hálával tele, szíved melegével dicsérd Istened!”

Istent dicsérni, ez a keresztyén ember életének legfontosabb feladata. Szavainkkal és tetteinkkel, imáinkkal életünk minden percében, pillanatában, valójában egész földi életünket Isten dicsőítése kellene, hogy kitöltse. Tudatosan kellene törekednünk arra, hogy amit kimondunk, amit teszünk, amit gondolunk, az Isten dicsőségét szolgálja. Ez őszinte örömmel töltheti meg életünket!

A mi kis Énekkarunkkal úgy gondoljuk, hogy nekünk énekek által is hirdetnünk kell azt az Istent, aki bátorít, vigasztal, erőt ad, gondot visel rólunk, megáld minket. Hirdetjük azt a végtelen szeretetet, amit a mi Mennyei Atyánk sugároz felénk, „mert az Isten Szeretet!”

Énekari próbáinkon gyakran érezzük úgy, mint Péter apostol, aki a tengeren Jézus hívására elindult a vízen járó Jézus felé. Amíg Péter Jézusra tekintett, ő is járt a vízen. Amint levette a szemét róla, süllyedni kezdett. Mi is, amíg énekelünk olyan közel érezzük magunkat Istenünkhöz, tele van a szívünk örömmel, minden olyan könnyűnek tűnik. Amint a hétköznapiakban terheinkre, feladatainkra gondolunk könnyen elcsüggedünk. Jó nekünk istenünkre tekintenünk, rábízni életünket! Ezért is szeretünk együtt énekelni, szeretjük együtt a mi Urunkat dicsérni.

Mi egy olyan kis család vagyunk – immáron 10 éve –, akiket az éneklés köt össze. És tudjuk jól, aki énekel, kétszeresen imádkozik.

Imádkozni mindannyian szoktunk! Útravalóként egy ismeretlen szerző gondolatait szeretném felolvasni elgondolkoztatásként, hogy imádságaink napról – napra őszintébbek lehessenek!

Mondd: Atyánk, és viselkedj úgy, mint az Ő gyermeke!

Mondd: mi Atyánk, és légy nyitott a melletted élő emberekre!

Mondd: Szenteltesd meg a Te neved, és tiszteld az Ő nevét!

Mondd: Jöjjön el a Te országod, és várd Isten országát!

Mondd: Legyen meg a Te akaratod, és fogadd el Isten akaratát!

Mondd: Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és segítsünk mások éhségén!

Mondd: Bocsásd meg a mi vétkeinket, és ne táplálj haragot senkivel szemben!

Mondd: Ne vigy minket kísértésbe, és ne élj bűnben!

Mondd: De szabadíts meg a gonosztól, és harcolj a gonosz ellen!

Mondd: Mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség, és mondd le a földi dolgok birtoklásáról, a parancsolgatásról, és a hiúságról, amely által magadnak tulajdonítod, ha valami sikerül neked!

Mondd: Amen, és hallgasd meg őszintén, hittel és meggyőződéssel a „Miatyánk” neked szóló ígét!

Hadházi Tamásné Esze Emőke Ildikó

Konfirmáció a Nagylétei Református Egyházközségben

„Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága...” (Máté 5: 13.)

Gyülekezeti életünk örömteli eseményére került sor április 22-én, amikor is 14 fiatal tett konfirmációi vizsgát és fogadalmat gyülekezetünk és a Mindenható Isten színe előtt. Úrvacsorát Pünkösöd ünnepén vettek először szüleikkel és gyülekezeti tagjainkkal közösen. Konfirmációi istentiszteletünkön megemlékeztünk az 50 és 25 évvel ezelőtt konfirmáltakról is. 50 éve, 1968-ban összesen 45 fiatal konfirmált a nagylétei gyülekezetben, közülük 13-án vettek részt istentiszteletünkön. 25 éve, 1993-ban 30 fő konfirmált és közülük nyolcan tudtak itt lenni mostani ünnepi alkalmunkon.

2018-ban konfirmált ifjaink:

- Kerekes Antónia, Sziget u.
- Tasnádi Ildikó Réka, Csokonai u.
- Molnár Veronika, Kossuth u.
- Szatmári Marcell, Rét u.
- Zsíros Zsolt, Sándor u.
- Bozsóky Virág, Batthyány u.
- Bakó Tamás, Árok u.
- Oláh Szabolcs, Árpád u.
- Cseh Ádám Attila, Alkotmány u.
- Kovács Alex, Diószegi u.
- Kiss László, Fenyő tér
- Szabó Mihály, Szabadságharcos u.
- Hosszu Martin Miklós, Széchenyi u.
- Fekete Ádám József, Debrecen

„Van-e Nap az égen?”

Egy mese szerint az állatok vitafórumot tartottak arról, hogy „Van-e Nap az égen?”

A vitában felszólalt a vakond: „Egy élet során sok alagutat építettem, de a Napot én még nem láttam”. Hozzászólott az ökör is: „Eddigi életem során sok legelőt bejártam, minden fűvet ismerek és sok vásáron is megfordultam, de a Napot én sem láttam!” Nyilatkozott a bagoly is: „Azért valami ezüst kifli van az égen, néha tányérrá dagad, de a Napot én sem láttam!”

Közben vízi postán megérkezett az állatok gyűlésére a tenger mélyén lakó horgászhal levele is: „Sajnos, személyesen nem lehetek jelen, de szeretném, ha véleményemet ismernétek: A tenger mélyén a sötétben sokat úszkálók és szinte mindenfajta kis halat ismerek, de eddig semmilyen Napot nem láttam. Én amikor éhes vagyok, magam szoktam magamnak világítani, és a fényemet csodáló kis halakat már csak be kell kapnom.”

„Nincs Nap, nincs Nap, nincs Nap!”- ismételte diadalmasan a sokszor hallott véleményt a közeli háznál egy kalitkában élő papagáj.

Végül a pacsirta kért szót: „Persze, hogy nem látod a Napot te vakond, mert mindig a föld alatt élsz, már szinte bele is vakultál. Te sem látod, ökör koma, mert mindig lógatod a fejedet, és lefelé nézve csak a fűveket keresgéled. Te sem látod bagoly, mert fordított életet élve csak éjszaka röpködsz, és te horgászhal, a sötétségbe vonulva önmagad fényével vagy eltelve, és azért nem veszed észre a Napot. De amikor én nyári reggelen fölrepülök a légből, és megfürdök a napsugarakban, élvezem és tapasztalom, hogy milyen valóságos a Nap.”

Néha, még egy mese is lehet tükör számunkra, emberek számára. Még akkor is, ha a szereplői állatok. Vagy talán, nem szoktunk (például) „ökör koma” módjára viselkedni? Még ilyenkor, advent időszakában is... Nem jobb lenne „pacsirtaként”, könnyű szívvel készülni az ünnepre?! Hogy nem lehetetlen, azt mutatja egy édesanya vallomása: „Mások az ajándékvásárlást nyugnek érzik, én ezzel szemben kellemes izgalmat érzek, mert olyan dolgokat kereshetlek, amelyek örömet okoznak a szeretteimnek. A karácsony előtti sütés nekem nem kimerítő munka, hanem vidám, kellemes és túl rövid időszak, amelyet a legfontosabb emberekkel tölthetek. Ilyen érzésekkel kikövezett úton szoktam megérkezni a karácsonyhoz.”

Azt is elmondta azonban ez az asszony, hogy kiskorában feltette édesanyjának a kérdést: „Miért mi kapunk ajándékot, ha Jézusnak van a születésnapja? – Azért, mert ő annyira szeret, minket, hogy mi kaphatunk ajándékot a születésnapján...” Azóta is ez az isteni szeretet alakítja, szépíti meg az ünnepeit és az egész életét. Igen, karácsony -valójában- ennek az ünnepe. Nem általában a szeretetnek, hanem az Isten irántunk való szeretetének az ünnepe. Az ő meg nem érdemelt szeretetének ünnepe, hiszen inkább építgetjük a sötétben alagútjainkat, mint sem elismernénk, hogy szükségünk van Rá. Mégis „...meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békesség útjára igazítsa.” Ez történt az első karácsonyon, amikor az Isten testet öltött Jézus Krisztusban.

Ezt a fényt azonban nem elég csak tanulmányozni. Ebbe bele kell állni!

C. S. Lewis-nak van egy „Fáskamrai meditáció” című írása. Az író éppen egy fáskamrában van. Kinn ragyogó napfény, benn sötétség. Az ajtó tetejénél van egy repedés, ami keresztül behatolt a sötétbe egy fénysugár. Az író sokáig nézte, vizsgálta a fénysugarat, látta a benne táncoló porszemeket. Látta a sugár világosságát, de azon kívül semmit. Egy ideig lenyűgözte a látvány. Aztán kisvártatva megmozdult, és beleállt a fénysugárba. Egy szempillantás alatt eltűnt az előző kép, nem látta már sem a kamrát, sem a sugarat. Egy szemernyi elvakuálás után a repedésen keresztül meglátta a kinti fák zöld leveleit, ahogy mozogtak a szélben, és távolabbra nézve meglátta magát a napot is.

Nézni, tanulmányozni a sugarat és beleállni a fénybe nem ugyanaz. Két külön dolog. Ha csak nézzük a sugarat, akkor minden más sötét és eltűnik a sugárhoz képest. Amikor beleáll a sugárba valaki, és úgy néz, jönnek a színek, a formák, és megpillantható maga a fényforrás is. Ha a sugarat nézzük, csak egy dolgot látunk. Ha beleállunk a sugárba, meglátunk egy csomó mindent, ami a sötétségből új színbe öltözik.

Aki bele áll az Isten hozzánk küldött fényébe, a megsemmisítően vakító első pillanatok után megláthatja a forrást, s más színben kezdi el látni a másik embert is...

Ilyen „pacsirtás” adventet és karácsonyt kívánok! (Püski Ilona, budaörsi ref. Lelkész, forrás:www.budorsiinfo.hu)

Visszatekintés nyári programjainkra – gyülekezeti kirándulás

Isten kegyelméből ebben az évben már 8. alkalommal szervezhettük meg „nagy kirándulásunkat”. Az elnevezés most igazán méltó volt az úthoz, hiszen 6 nap alatt 3.500 km-t tettünk meg. Teljesen megtelt busszal, vagyis 54-en indultunk el korán reggel a létai templom elől. Első nap egészen Olaszországig utaztunk. Út közben megálltunk egy rövid pihenőre a Dráva folyó mellett fekvő nagyon szép, történelmi szlovén városkában Ptujban. Estére értük el az Isonzó völgyét, ahol a magyar kápolnánál megemlékeztünk az éppen 100 éve véget ért első világháború elesett, sebesült áldozatairól és azokról is, akik településünkről (a résztvevők családtagjaiként) ott harcoltak a környező hegyekben.

A második nap átérve az „olasz csizma” másik oldalára, a Ligur tenger melletti, lélegzetelállító helyre épült kicsiny városkák a „Cinque Terre” települései közül Manarolát tekintettük meg. Ide csak vonattal juthattunk be, jóllehet rengeteg turista volt a városban, de rendkívüli élmény volt a színes házak sokasága, a kikötő és a parti sétány.

A harmadik napon értük el, utunk végcélját a francia Rivierát, vagyis a Cote d'Azur-t. Ezen a napon a Monaco-i Hercegségbe látogattunk, mely a világ egyik legkisebb állama. Előző nap tartották a monacoi Forma 1-es nagydíjat, ami kicsit megnehezítette a látogatást (sokat kellett gyalogolni), viszont még érezhető volt a verseny hangulata. Ha valahol érzhető, szinte tapintható a jólét és az emberek gazdagsága az mindenképpen Monaco. Meglátogattuk a hercegi palotát, az Óceánográfiai múzeumot és sétáltunk a mini államban.

tiszta időben gyönyörű kilátás nyílt az Alpok környező hegycsúcsaira.

Egy nagyon szép, fárasztó, de élményekben gazdag hat nap után térhettünk haza. Ismét jó volt együtt kirándulni, beszélgetni, sok szép, ismeretlen tájon járni. mindeközben gyülekezeti közösségünk is erősödött ezáltal a kirándulás által is.

Negyedik nap Nizzába és Cannes-ba látogattunk. Mind a két „francia napon” egy kint élő magyar idegenvezető kalauzolt bennünket. Nizzában jártunk a híres piacon, felmentünk a várhegyre, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a tengerpartra, az angol sétányra vagyis a Promenade-ra. Az óvárosi sétánk során a Fennochio fagyizónál több mint 100 féle különleges fagyaltból válogathattunk. Folytatva utunkat Cannes-ban a finom homokos tengerparton ebédeltünk, ami szintén felejthetetlen élmény volt. Jártunk a Fesztivál Palotánál, ahol a híres Cannes-i filmfesztivált tartják.

Ötödik napunkon tulajdonképpen elindultunk hazafelé. Útközben megálltunk egy rövid sétára az olaszországi Garda tó mellett, majd Borghetto piciny, de nagyon szép és látványos falucskát csodáltuk meg, amelyben vízimalmokat, és egyben lakóházakat építettek a folyóra.

Utolsó napunkon a Gerlitzén 1911 méter magas csúcsára mentünk fel kabinos felvonóval. A szép,

Berekfürdői gyülekezeti hét

Ugyancsak nagy öröm, hogy ebben az évben is el tudtunk menni Berekfürdőre a Megbékélés Házába, egyházunk konferencia központjába. Most is több mint 70-en (fiatalok és felnőttek közösen) vettünk részt ezen a szokásos nyári programon. Reggelente református, keresztyén szimbólumaink által szólított meg Istenünk, míg az esti áhítatokon pedig a Biblia különböző fontos személyiségeinek elhívása által akart bennünket is új útra hívni vagy újra hívni az Úristen. Most is volt sok közös vidám vagy éppen megható beszélgetés, reggeli kávézás vagy éppen késő esti „zsíros kenyér”. Fürödtünk sokat a híres berekfürdői strandon, testben és lélekben megújulva térhettünk haza. A szokott módon, a nyár végén közös visszaemlékezést tarthattunk a parókia udvarán.

Visszatekintő

Ismét eltelt egy esztendő! Isten iránti hálával vehetjük számba gyülekezetünk 2018-as esztendejének látványos vagy éppen kevésbé mozgalmas, de mégis fontos eseményeit.

Az előző és a mostani tanévben is óvodától a 8. osztályig mintegy 220 gyermek vesz részt hitoktatásban. Hisszük és reméljük, hogy e nehéz, de szép feladatban is megtapasztalhatjuk továbbra is Istenünk megsegítő kegyelmét.

Gyülekezeti életünk fontos eseményeit, alkalmait is a már kialakult rend szerint szervezhettük, tarthattuk meg az év során a vasárnapi istentiszteletek és szerda esti alkalmak mellett: újévi vacsora, imahét, bűnbánati alkalmak, nagycsütörtök esti közös úrvacsora, anyák napi megemlékezés, egyházlátogatás, konfirmáció, kirándulások (gyülekezeti, presbiteri, énekkaros, otthon dolgozóinak, klubos), gyülekezeti ill. ifjúsági nyári tábor, presbiteri névnap, kiállítások, ünnepek, halottak napi megemlékezés, gyászolók vasárnapja, Betlehemünk megnyitása, adventi zenés áhítat énekkarunk szolgálatával és még sorolhatnánk azokat az alkalmakat, melyek hitünket vagy gyülekezeti közösségünket erősítették.

Gyülekezeti kirándulásunkról és a berekfürdői gyülekezeti táborról olvashatunk külön is az újságban. Két kiállításról hadd emlékezzek még meg. Az első a reformációs évfordulóhoz kapcsolódott és a májusi egyházlátogatás alkalmából nyitottuk meg. A kiállított tablón a református vándordiakok életéről, és egyházunkra gyakorolt hatásáról olvashattunk sok hasznos információt.

A másik kiállításon „megfestett ígéket” láthattunk, melyek Pótor Mirjám alkotásai voltak. Egy – egy bibliai igé üzenetét támasztották alá ezek a festmények, elősegítve, hogy még inkább elérjen hozzánk és megmaradjon bennünk Isten ígéje.

Október 14-én a „Hirdesd az ígét!” egyházkerületi programnak lehetünk helyszíne, melyen a környékbeli gyülekezetek küldöttségei is részt vettek istentiszteletünkön és a délutáni programon, melyet úrvacsoraosztással zártunk. Dr. Fekete Károly püspök úr hirdette az ígét és tartott előadást gyülekezetünkben.

Advent első vasárnapján Énekkarunk Adventi Zenés Áhítata által készülhettünk az ünnepre, majd megnyitottuk Betlehemünket a templomkertben. Ezután szeretetvendégség következett a gyülekezeti teremben, adventi vásárral egybekötve. Hadd köszönjem meg Énekkarunk tagjainak egész éves szolgálatát, az idesztant sok – sok időt, mely azonban nem lett hiábavaló, hiszen mindannyian nagy örömmel fogadtuk mostani szolgálatukat is.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a gondnok uraknak, az elnökség tagjainak, pénzügyi vezetőnknek, pénztárosunknak, a Presbitérium tagjainak, hogy ebben az évben is lelkiismeretesen végezték feladatukat, szolgálatukat. Örülök, hogy az elmúlt 10 évben közösen építhettük újjá a gyülekezetet.

Ugyancsak szeretném köszönetemet kifejezni a Szociális Szolgáltató Központ vezetőinek és valamennyi dolgozójának egész éves lelkiismeretes munkájáért, mellyel lehetővé tették, hogy már több mint 300 létavérségi lakosról gondoskodhassunk a bentlakásos otthonban, házi segítségnyújtásban, nappali klubban és az étkeztetés, jelzőrendszeres segítségnyújtás és a támogató szolgálat által. (A közfoglalkoztatott dolgozóinkkal együtt már 46 fő dolgozik intézményünkben!)

A jövő évre nézve is vannak terveink, melyekhez kérjük Istenünk megsegítő kegyelmét. Adja Isten, hogy lélekben, hitünkben megerősödvé, Ő vezessen bennünket az ismeretlen jövőendő minden napján!

Bódás János: Megüresítem szívemet

Ha feldereng az égi csillag
hirdetni: itt az Újszülött
napkeleti három királlyal
majd én is útra készülök.

Az ajándékuk drága mirha,
illatos tömjén, dús arany,
én meg koldusként így megyek csak
szegényen, ajándéktalan.

Nincs kincsem, rangom, csak a bűnök
nagy garmadája lelkemen.
Kiszórom mindezt, hogy szívemben
minél több tiszta hely legyen,

mert jól tudom, hogy Betlehembe
ily koldus, mint én, így mehet:
az lesz legszentebb ajándék, ha
megüresítem szívemet.

Imádság az év fordulóján

Örökkévaló Isten, mennyei Atyánk! Az óesztendő utolsó óráiban magasztaljuk irgalmadat, és hálát adunk az elmúlt évben tőled vett testi-lelki jókért, kegyelmed és gondviselésed minden ajándékáért. Jól tudjuk, Atyánk, milyen méltatlanok voltunk ebben az elmúló évben is kegyelmedre. Megvalljuk hűtlenségünket, sok vétkünet, mulasztásunkat. de könyörgünk hozzád, bocsáss meg nekünk, és takarj be minket irgalmad palástjával, krisztus Urunk szenvedése és halála érdemével! Úgy vezess tovább, kérünk, a múló időben, hogy bölcs szívhez jussunk, ne csak éveink számában, hanem a te félelmedben és szeretetedben is növekedjünk, és a te utaidon járjunk! Adj erőt és kedvet a neked és embertársainknak való szolgálatra! Kegyelmedbe ajánljuk gyülekezetünk, egyházunk és a világ keresztyénségének jövőjét. Tisztítsd, újítsd, szenteld meg népedet, hogy szent neved dicséretére legyen az emberek között. Gondviselő jóságod vegye körül népünket, hazánkat, őrizze meg az egész emberiség békéjét és boldogulását! Nyugtalan szívünk benned keres biztos támaszt a múlt és a jövő határán. Légy ezután is oltalmunk, bizodalunk, erős várunk, és vezess napról napra a földi élet útján az örök élet felé, az Úr Krisztusért! Ámen.

Anyakönyvi hírek:

Megkereszteltünk 27 gyermeket (2017. december 25. és 2018. december 16. között):

László Csabát, Mezei Napsugár Izabellát, Fehér Mátét, Maczó Vanesszát, Kerekes Antóniát, Kerekes Balázst, Szabó Zoét, Horváth Balázst, Horváth Zalán Félixet, Kónya Csanádot, Szabó Levente Mátét, Balogh Edit Vilmát, Fekete Gréta Pannát, Alekszi Zsoltot, Kathi Dánielt, Kántor Márkot, Vásárhelyi Szabaszián Mózeset, Rácz Amira Pamelát, Horváth Zsombort, Tettinger Andrást, Soós Bencét, Szabó – Nagy Zsombort, Bajkán Zsófit, Pongor Petrát, László Hannát, Major Mártont, Szabó Csengét.

Isten áldja és őrizze meg a gyermekeket szüleikkel, családjukkal együtt!

Házasságot kötött 2018-ban:

Zilahi Szabolcs és Girdán Nikolett, Maráz Csaba András és Tallódi Angéla,
Zakor Dániel és Bakó Zsuzsa, Bodnár Sándor és Oláh Ágnes,
Bódi Attila Imre és Balogh Edit

Isten áldja meg közös életüket!

Eltemettük 35 testvérünket (2018. január 1. és 2018. december 15. között):

Pankotai Imre 68 éves,
Mezei Bertalan 52 éves,
Tóth Imréné Oláh Irén 85 éves,
Rácz Sándor 63 éves,
Balogh Zoltán 61 éves,
Papp Józsefné Gulyás Irén 89 éves,
Bessenyei Istvánné Szabó Mária 88 éves,
Nagy Ernőné Kovács Irén 74 éves,
Pinkóczi Imre 68 éves,
Polgári Lászlóné Kovács Julianna 80 éves,
Vida Sándor 49 éves,
Fagyalné Sárosi Erika 44 éves,
Nagy Péterné Nagy Julianna 83 éves,
Holló Józsefné Szima Julianna 68 éves,
Nagy Lajosné Sáfian Julianna 78 éves,
Karándi Jánosné Kói Ilona Magdolna 88 éves,
Pongor Gyuláné Tallódi Julianna 81 éves,
Sass Mihályné Szabó Piroska 81 éves,

Farnasi Gáborné Vass Piroska 72 éves,
Dulacsi László Gyula 43 éves,
Számadó Kálmán 63 éves,
Tasnádi Imre 51 éves,
Éliás Gábor 94 éves,
Papp Sándorné Vass Eszter 86 éves,
Rácz Sándorné Miczura Varga Lili 66 éves,
Szabó Imréné Barna Eszter 95 éves,
Mezei József 46 éves,
Rimán Lászlóné Kovács Erzsébet 87 éves,
Balogh kálmán 61 éves,
Erdélyi József 88 éves,
Soós Lajosné Gilányi Zsófia Róza 80 éves,
Deli Zoltánné Huszti Valéria 68 éves,
Bíró Jánosné Tatar Mária 88 éves,
Gellei József 87 éves,
Puskár Gyula tiszteletbeli presbiter 91 éves
éves korában elhunyt testvéreinket.

Istenünk vigasztalását kívánjuk az itt maradott hozzátartozóknak!

Ünnepi alkalmaink...

- December 24-én,
szenteste délután 4 órákor,
- Karácsony mindkét napján
úrvacsorás istentisztelet délelőtt 10
órákor.
- Óév napján este 4 órákor.
- Újév napján délelőtt 10 órákor lesz
istentisztelet.

Képek intézményünk életéből ...

Klubos farsang

Református intézmények találkozója

Anyák napja az Idősek Otthonában

Idősek napja

Képek intézményünk életéből ...

Klubos kirándulás Budapest

Klubos kirándulás Budapest

Idősek napi műsor

Klubos idősek napja

Klubos idősek napja

*Nyugdíjba vonuló dolgozó búcsúztatása
(Adomán Lászlóné)*

Gyülekezeti események képekben...

2017. karácsonyi műsor az Idősek Otthonában

Presbiteri fogadalomtétel

2017. karácsonyi műsor az Idősek Otthonában

Presbiteri fogadalomtétel

Presbiteri fogadalomtétel

Újévi vacsora

Gyülekezeti események képekben...

Újévi vacsora

Újévi vacsora – Major István tb. Presbíter köszöntése

Újévi vacsora -áhitat, Vad Zsigmond, esperes

Szemtette szereplő gyerekek mozizása

Presbíteri hétféje, Berekfürdő

Presbíteri hétféje, Berekfürdő

Gyülekezeti események képekben...

Imahét, Barta Gyula lp.

Nagycsütörtöki úrvacsorás istentisztelet

Imahét, Vass Sándor lp.

Nagycsütörtöki úrvacsorás istentisztelet

Konfirmáció

Gyülekezeti események képekben...

Konfirmáció, fogadalomtétel

2018-ban az 50 éve konfirmáltak

Helyreigazítás, 2017-ben az 50 éve konfirmáltak

2018-ban konfirmált ifjaink

Helyreigazítás, 2017-ben a 25 éve konfirmáltak

2018-ban a 25 éve konfirmáltak

Reformációs kiállításmegnyitó, Egyházlátogatás

Gyülekezeti események képekben...

Konfirmandusok első úrvacsoravétele

Énekkari évzáró

Gyülekezeti kirándulás, Nizza

Gyülekezeti hét, Berekfürdő

Gyülekezeti kirándulás, Villach

Gyülekezeti hét, Berekfürdő

Presbíteri névnap

Presbíteri kirándulás, Gemeindealpe csúcs (1626 m)

Gyülekezeti események képekben...*Presbiteri kirándulás, Melki Apátság**„Hirdesd az igét!”**Énekkari kirándulás**Gyászolók vasárnapja**Énekkari kirándulás**Megemlékezés a temetőben**„Hirdesd az igét!” – egyházkerületi program, Dr. Fekete Károly püspök úr**Pótor Mirjam kiállításának megnyitója*